

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 22. prosince 2021 v trestní věci odsouzeného **Ing. Vladimíra Mičkala, narozeného 9. 4. 1951 v Plzni**, trvale bytem Alej Svobody 882/60, Plzeň,

takto:

Ke stížnosti odsouzeného **Ing. Vladimíra Mičkala** se podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu **ruší** usnesení Okresního soudu Plzeň - město ze dne 2. 11. 2021 č. j. 1 T 149/2010-491 a okresnímu soudu se ukládá, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Okresní soud Plzeň – město podle § 81 odst. 3 trestního řádu rozhodl o zničení věcí, a to: **1 ks náboje ráže 7,62 mm, 18 ks ostrých nábojů do malorážky, 1 ks prázdné nábojnice 7,65 mm, 1 ks rozbušky - dutinka školní hliníková**, které byly zajištěné dne 9. 7. 2009 policejním orgánem Policie ČR, Krajské ředitelství policie Západočeského kraje, Městské ředitelství policie Plzeň, Územní odbor služby kriminální policie a vyšetřování, na základě protokolu o provedení domovní prohlídky, č. j. KRPP-6280/TČ-2009-030572.
2. Proti tomuto usnesení podal odsouzený stížnost (podáním ze dne 15. 11. 2021 v jeho části označené pod bodem I.), poukázal v ní na to, že trofeje pro soudce bezcenné jsou pro něj cenné. Do doby rozhodnutí soudu stížnostního nebylo odůvodnění stížnosti odsouzeným doplněno. Resp. pokud tak snad odsouzený v mezidobí učinil, nebylo jeho podání doručeno krajskému soudu do okamžiku konání neveřejného zasedání.
3. Krajský soud v Plzni z podnětu řádně a včas podané stížnosti odsouzeného přezkoumal v intencích ustanovení § 147 odst. 1 trestního řádu správnost výroku napadeného usnesení, jakož i předcházející řízení a na základě tohoto postupu dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.
4. V trestní věci odsouzeného Ing. Vladimíra Mičkala bylo pravomocně rozhodnuto odsuzujícím rozsudkem Okresního soudu Plzeň – město ze dne 25. 10. 2011 č. j. 1 T 149/2010-277 citovaným v prvním odstavci odůvodnění napadeného usnesení, který byl uznán vinným trestným činem nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb. Okresní soud v druhém odstavci odůvodnění napadeného usnesení pak správně uvádí, že v trestní věci odsouzeného byly při domovní prohlídce realizované v místě tehdejšího bydliště odsouzeného (v rodinném domě užívaném odsouzeným na adrese Plzeň, Kotíkovská 747/42) dne 9. 7. 2009, tj. ještě ve fázi přípravného řízení, zajištěny mj. věci uvedené ve výroku napadeného usnesení. Tyto zajištěné věci přitom nepodléhají trestu propadnutí věci uloženému výše zmiňovaným pravomocným odsuzujícím rozsudkem. Na základě skutečností zjištěných z obsahu předloženého spisového materiálu nelze nic namítat ani proti závěru okresního soudu uvedenému v témž odstavci odůvodnění napadeného usnesení o tom, že se v případě těchto věcí jednalo o věci ve vlastnictví odsouzeného.
5. Již takto okresním soudem správně zjištěné skutkové okolnosti týkající se předmětných zajištěných věcí však brání, aby ohledně nich mohlo být postupováno podle ustanovení § 81 odst. 3 trestního řádu, o které okresní soud rozhodnutí o jejich zničení opřel. Zmiňované ustanovení § 81 trestního řádu totiž upravuje postup ohledně takových vydaných nebo odňatých věcí, které byly získány nebo byly pravděpodobně získány trestným činem, a buď není známo, komu tato věc

patří, nebo není znám pobyt poškozeného. V odůvodnění napadeného usnesení však okresní soud sám uvedl, že v případě ve výroku napadeného usnesení specifikovaných věcí jde o věci náležející odsouzenému. Kromě toho ani okresní soud v odůvodnění napadeného usnesení nijak nevysvětlil, na základě čeho dovozuje, že by v případě těchto věcí mělo jít o věci získané či pravděpodobně získané trestným činem.

6. Vzhledem k výše vytčené vadě proto nezbylo nic jiného, než napadené usnesení okresního soudu postupem podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušit a věc vrátit soudu okresnímu, aby o věci znovu jednal a rozhodl.
7. Vzhledem k časovému odstupu od zajištění předmětných věcí by si měl okresní soud nejprve vyjasnit otázku, zda a kde konkrétně se nyní uvedené věci nachází (když tyto nejsou uloženy u předloženého spisu a ze spisového materiálu vyplývá, že poslední poznatky v tomto směru pochází z roku 2010 (viz č.l. 96 a č.l. 201 spisu), držení kterých z nich je povoleno pouze držiteli zbrojního průkazu nebo zbrojní licence podle zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů, a zda je odsouzený v současné době držitelem zbrojního průkazu či zbrojní licence. Poté by se měl okresní soud za výše popsané situace, když trestní stíhání odsouzeného bylo pravomocně skončeno, a nepřichází tedy již v úvahu rozhodnutí o případném propadnutí těchto věcí podle § 70 trestního zákoníku, zabývat tím, zda lze dovodit splnění zákonných podmínek pro jejich zabránění ve smyslu § 101 trestního zákoníku, případně pro jejich zničení podle § 81b trestního řádu, či nikoliv. V případě, že neshledá podmínky ani pro tento postup, a kdy jak bylo již výše rozebráno, nejsou dány podmínky ani pro rozhodnutí o jejich zničení ve smyslu § 81 trestního řádu, je na okresním soudu, aby posoudil případné splnění zákonných podmínek pro rozhodnutí podle § 80 odst. 1 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Plzeň 22. 12. 2021

JUDr. Pavel Fait v. r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Martina Hiřmanová v. r.